Выходить у Львовѣ що дня (крômѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Реклямаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 43.	Нинѣ: / Завтра:	гр. к.	Н.1.п. Полук. / Обр. Гл. І. Кр.	рим. к.	1. посту. / Томы	Недѣля 23 лютого (6 марта) 1892.	Всхôдъ сонця 6 г. 33 м.; захôдъ 5 г. 51 м. / Баром. 760; термом. — 5·8° — 9·4°.	Рôкъ II.

Соймъ краєвый.

2. Засѣданє сойму зъ дня 21 лютого (4 марта) 1892.

По вôдкрытю засѣданя вôдчитано списъ петицій, котрыхъ доси наспѣло 94; важнѣйшѝ зъ нихъ суть: Выдѣлы повѣтовѝ въ Чешановѣ и Короснѣ въ справѣ змѣны закона о публичныхъ доѣздахъ до зелѣзниць;—Выд. пов. въ Живци о запомогу на роботы при дорогахъ для зарôбку людей, що потерпѣли вôдъ неурожаю; — Выдѣлъ повѣтовый въ Короснѣ о змѣну закона що до стяганя додаткôвъ на потребы школьнѝ;—громада мѣста Львова о позичку на будову касарень;—громады Мединь, Пеньковцѣ и Воробѣвка о перенесенє рогатки въ Пôдволочискахъ; — учителѣ въ Короснѣ, Дукли, Тартаковѣ, учителѣ зъ повѣта лѣського, округа перемыского, новояричивскій кружокъ педаґоґічный, Рада школьна мѣсцева въ Давидовѣ, учителѣ школъ округа львôвского, въ Пôдбережцяхъ, въ Тернополи, въ Стрѣлискахъ новыхъ, учителѣ зъ округа товмацкого и учителѣ Ив. Войтиґа, Ив. Чернецкій, Мих. Сѣякъ, Ем. Ставничій, Стеф. Качоръ о пôдвысшенє платнѣ, додатку дорожняного и запомоги; — товариство сестеръ Назаретанокъ, товариство „Ядъ Харузімъ", Бурса св. Ивана Хрестителя въ Дрогобичи, комітетъ будовы церкви въ Черниці о запомоги;—Вікторъ Погорецкій о стіпендію на выученє ся промыслу переплетничого;—бар. Юл Бруницкій о розслѣдженє притокъ Жежавы въ цѣляхъ меліораційныхъ; — Василь Ватюкъ о вôдписанє залягаючихъ вôдсотокъ вôдъ позички, затягненои въ касѣ громадскôй въ Гошовѣ. Петиціи тѝ передано дотычнымъ комісіямъ.

Зъ порядку дневного передано дальшѝ предложеня Выдѣлу краєвого дотычнымъ комісіямъ, а вôдтакъ удобрено выбôръ пословъ: кн. Адама Сапѣги, ґр. Ант. Водзицкого, Волод. Чайковского и Іос. Поповского. По семъ приступлено до выбору секретарѣвъ, ревідентôвъ и квесторôвъ а дальше и поодинокихъ комісій. Результатъ тыхъ выборôвъ єсть такій:

Секретарями выбранѝ: Стан. Єнджейовичь, Пашковскій, Сѣчиньскій, Вікторъ. — Квесторы: Антоневичь, Голыѣвскій, Корытовскій, Еп. Торосевичь. — Ревіденты: Антоневичь, Бобчиньскій, Кл. Дѣдушицкій, Гольдманъ, Ковальскій, Меруновичь, Ольпиньскій, Пальхъ, Сѣчиньскій, Семигинôвскій, Шелискій и Никъ. Воляньскій.

Комісія буджетова (17 членôвъ): Абрагамовичь, Ст. Бадені, Хшановскій, Чижевичь, Дунаєвскій, Гольдманъ, Ст. Єнджейовичь, Дунаєвскій, Вол. Козловскій. Мадейскій, Мархвицкій, Романчукъ, Сціпіо, Скшиньскій, Скалковскій, Ив. Стадницкій, Щепановскій, Заґурскій.

Комісія адміністраційна (17членôвъ): Дворскій. Брон. Городискій, Ад. Єнджейовичь, Щ Козєбродскій, Жиг. Козловскій, Пашковскій. Поповскій, Густ. Ромеръ, Шептицкій, Телишевскій. Ник. Торосевичь, Тшецескій, Тишкевичь, Вікторъ, Ан. Водзицкій, Збишевскій, Живецкій.

Комісія банкова (13 членôвъ): Абрагамовичь, Дембовскій, Ґорайскій, Гросъ, Мандичевскій, Мархвицкій, Поляновскій, Рапапортъ, Сціпіо, Скалковскій, Скшиньскій, Ив. Стадницкій, Вайґель, Л. Водзицкій.

Комісія дорогова (14 членôвъ): Вол. Борковскій, Алф. Чайковскій, Гнѣвошь, Винк. Гноиньскій, Ґросъ, Яворскій, Фр. Єнджейовичь, Вол. Козебродскій, Менциньскій, Густ. Ромеръ, Саля, Сѣчиньскій, Струшкевичь, Ем. Торосевичь.

Комісія громадска (13 членôвъ): Алф. Чайковскій, Дворскій, Кл. Дѣдушицкій, Фрухтманъ, Гурикъ, Ад. Єнджейовичь, Вол. Козебродскій, Меруновичь, Недѣльскій, Райскій, Роґойскій, Густь. Ромеръ, Тад. Ромеръ, Розвадовскій.

Комісія господарства краєвого (17 членôвъ): Антоневичь, Дидиньскій, Горайскій, Ив. Гноиньскій, Гросъ, Лянґе, Поляновскій, Ром. Потоцкій, Пузина, Розенштокъ, Сапѣга, Станиславъ Стадницкій. Струшкевичь, Шнель, Ив. Тарновскій, Вівієнъ, Люд. Водзицкій, Замойскій.

Комісія школьна (17 членôвъ): Асникъ, Стан. Бадені, Балясітсъ, Хотковскій, Чарторыйскій, Альб Дунаєвскій, Войт. Дѣдушицкій, Кулачковскій, Пашковскій, Пілятъ, Поточекъ, Рачиньскій, Райскій, Романчукъ, Солецкій, Щепановскій, Стан. Тарновскій стар., Цоль.

Комісія правнича (9 членôвъ): Дворскій, Фрухтманъ, Клеменсевичь, Криницкій, Ленартовичь, Мадейскій, Рожанковскій, Вайгель, Цоль, Живецкій.

Комісія промыслова (13 членôвъ): Брикчиньскій, Вол. Чайковскій, Хшановскій, Чарторыйскій, Гольдманъ, Голыѣвскій, Михальскій, Окуневскій, Рутовскій, Щепановскій, Вайґель, Жардецкій.

3

Історія великихъ діямантôвъ.

(Дальше.)

Дуже цѣкава єсть історія француских діямантôвъ коронныхъ, котрѝ кôлька лѣтъ тому назадъ розпродано въ публичнôй продажи. Въ французскôмъ скарбѣ короннôмъ було въ 1774 р. 7.482 діямантôвъ, а крôмъ того 506 дорогихъ перелъ, 230 рубінôвъ, 134 сафірôвъ, 150 смараґдôвъ, 71 топазовъ, 3 оріентальнѝ аметисты, 8 сирійскихъ ґранатôвъ и т. д. За королѣвъ Людвика XVIII. и Кароля X. дôйшло було число всѣхъ дорогоцѣнныхъ каменѣвъ въ французскôй скарбници до 64.812 штукъ, въ вартости 20,900.260 франкôвъ.

Найцѣкавѣйшимъ мѣжь сими дорогоцѣнными каменями бувъ діямантъ званый „Пітъ" або „Реґентъ", ваги 136 и три чверти карата або 2 дека и 8 ґрамôвъ. Кн Орлеаньскій, тогдѣшный реґентъ въ Франціи, купивъ его у одного ґубернатора анґлійского, що звавъ ся Пітъ, въ 1717 р. для короля Людвика XV. за 3,375.000 франкôвъ. Діямантъ той знайшовъ въ копальняхъ коло Поріль, 20 миль вôдъ мѣста Мацуліпатанъ въ Идіи, якійсь невôльникъ, котрый хотячи діямантъ укрыти, скалѣчивъ ся бувъ умысно въ ногу, обвязавъ собѣ рану платками, а пôдъ ними укрывъ той камѣнь. Вôнъ звѣривъ ся бувъ зъ тымъ одному морякови и обѣцявъ дати ему діямантъ, скоро вôнъ допоже ему утечи зъ неволѣ. Морякъ той звабивъ невôльника до себе на корабель, вôдобравъ ему діямантъ а его самого пôдступомъ кинувъ у воду, и нещаслывый утопивъ ся. Морякъ той продавъ его вôдтакъ анґлійскому ґубернаторови Пітови за 1000 фунтôвъ штерлінґôвъ (10.000 зр.) Француска комісія для оцѣнки скарбу коронного въ 1721 роцѣ оцѣнила була реґента на 12 міліонôвъ франкôвъ. Передъ ошлюфованємъ важивъ реґентъ 410 каратôвъ, але по ошлюфованю ставъ вôнъ майже о двѣ третины меншій. Само его шлюфованє коштувало 27.000 талярôвъ и тревало мало не два роки, а до шлюфованя ужито самого діямантового порошку за 14.000 зр., вôдпавшѝ при тôмъ вôдъ него куснѣ мали ще вартôсть 48.000 талярôвъ.

Пôдчасъ великои революціѣ французскои пропавъ бувъ реґентъ разомъ зъ всѣма коронными діямантами, але опôсля знайшовъ ся знову. Крадѣжь коронныхъ діямантôвъ францускихъ пôдчасъ революціѣ єсть однымъ изъ многихъ цѣкавыхъ епізодôвъ тогдѣшныхъ часôвъ и позôстала доси не выяснена.

Рôкъ 1792 бувъ дуже бурливый для Парижа. Въ серпню того року арештовано цѣлу королевску родину и замкнено до вязницѣ. Въ цѣлôй Франціи повѣявъ духъ демократичный, але рôвночасно зъ нимъ выдобулись на верхъ и елементы, що якъ пажирливѝ круки летѣли всюды туды, де сподѣвали ся якого жиру. Въ парискôмъ ратуши стали верховодити люде, для котрыхъ анѣ правительство, анѣ народъ и его воля, анѣ засады демократизму не мали нѣякого значѣня. На приказъ тыхъ людей згинуло множество невинныхъ жертвъ зъ рукъ катôвъ и кровь лила ся струями. Въ Парижи наставъ бувъ крайный розладъ и нѣхто не бувъ певный анѣ свого житя анѣ майна. Найбôльшѝ злодѣѣ, попричѣплявши собѣ народнѝ кокарды, нѣбы то вôдзнаки своеи урядовои власти, въ бѣлый день рабували людей, вôдбирали имъ на улици все, що мали дорогоцѣнного, годинники, ланцушки, грошѣ, срѣбнѝ клямры и пряжки, дамамъ забирали перстенѣ и ковтки и т. д. та казали, що то все на податокъ военный. Декотрѝ заходили таки до помешкань та розбивали скринѣ и шафы и забирали все, що лишь мало яку небудь вартôсть. Въ мѣстѣ наставъ бувъ такій переполохъ, що люде бояли ся въ бѣлый день выходити на улицю, а хто лишь мôгъ, утѣкавъ зъ мѣста на провінцію або таки за границю.

Середъ такого загального розладу и заколоту допустивъ ся хтось въ ночи зъ 15 на 16 вересня 1792 р. незвычайно смѣлои и зухвалои крадежи въ королевскôй скарбници. Вѣсть о той крадежи стала ажь въ два дни пôзнѣйше загально звѣстна, а зъ того вносять, що допустили ся еѣ люде, въ котрыхъ силѣ було не дозволити, щобы она заразъ рознесла ся. Ажь 17 вересня вôдчитано на ранѣшнôмъ засѣданю народныхъ зборôвъ допись міністра справъ внутрѣшныхъ, котрый подає зборамъ

Комісія петиційна (24 членовъ): Бараньскій, Барабашь, Бобчиньскій, Кл. Дѣдушицкій, Голыѣвскій, Гаморакъ, Капрі, Клеменсевичь, Кулачковскій, Мазаракі, Меруновичь, Міцевскій, Михальскій, Мізя, Охримовичь, Сава, Семигиновскій, Сѣрко, Стшиѓовскій, Стренкъ, Шелискій, Тишковскій, Ник. Воляньскій, Жардецкій.

Комісія санітарна (13 членовъ): Балясітсъ, Борковскій, Чижевичь, Герасимовичь, Ст. Єнджейовичь, Вол. Козловскій, Крамарчикъ, Ленартовичь, Ольпиньскій, Пальхъ, Пілятъ, Ив. Тарновскій, Тшецскій.

Заразъ по засѣданю уконституовали ся декотрй комісіи, а именно: комісія буджетова (предсѣдатель Є. Ексц. Дунаєвскій, заступникъ предсудателя ґр. Стан. Бадені и ґр. Ив. Стадницкій, секретарѣ пп. ґр. Сціпіо и Стан. Єнджейовичь); — комісія адміністраційна (предсѣдатель гр. Щасный Козебродскій, заступникъ Густ. Ромеръ, секретарѣ пп. Ник. Торосевичь и Тшецскій); — Комісіа санітарна (предсѣдатель Є. Ексц. ґр. Ив. Тарновскій, заступникъ Ленартовичь, секретарь дръ Ольпиньскій); — комісія шкôльна (предсѣдатель кн. Юрій Чарторыйскій, заступникъ ґр. Стан. Тарновскій, секретарѣ пп. Райскій и дръ Пашковскій); — комісія правнича (предсѣдатель дръ Цоль заступникъ дръ Вайґель, секретарѣ пп. Ленартовичь и Клеменсевичь).

Внесенє пословъ Цолля и Мадейского, въ справѣ полѣпшеня долѣ учителѣвъ, домагає ся: щобы платня учителѣвъ у Львовѣ и Краковѣ выносила въ однôй половинѣ посадъ 900 зр., въ другôй 800 зр.; въ громадахъ зъ людностію звышь 10.000 — 600 зр.; зъ людностію вôдъ 6000 до 10.000 — 500 зр.; въ громадахъ зъ 2000 до 6000 людности въ мѣсточкахъ 450 зр., по селахъ 400 зр.; въ громадахъ зъ людностію понизше 2000 — 300 зр. — Въ школахъ выдѣловыхъ у Львовѣ и Краковѣ 900 зр.; въ громадахъ звышь 10.000 люд. — 800 зр.; понадъ 6000 люд. — 700 зр.; въ иншихъ мѣсцевостяхъ 600 зр. Крôмъ того въ мѣстахъ и мѣсточкахъ мали бы учителѣ дôставати 10 прц. платнѣ яко додатокъ на помешканє. — Платня молодшого учителя въ першихъ двохъ клясахъ шкôлъ народныхъ мала бы выносити 60 прц. платнѣ старшого учителя, а въ трохъ слѣдуючихъ клясахъ и молодшихъ учителѣвъ управляючихъ школами філіяльными 300 зр. — Всѣ учителѣ повинні мати право до пять квінквеній по 50 зр. рôчно, а тй, що не мали доси того права, одержали бы его вôдъ часу, коли проектованый законъ вôйшовъ бы въ жите. За кожду годину надобовязкову признає внесенє 1 прц. замѣсть $^1/_2$ вôдъ мѣсячнои платнѣ, понадъ обовязковыхъ 30 годинъ тыжднево, коли наука тревала бодай оденъ мѣсяць.

Слѣдуюче засѣданє Сойму вôдбуде ся въ понедѣлокъ.

Справы краєвй.

(Предложеня Выдѣлу краєвого въ справѣ полѣпшеня долѣ учителѣвъ народныхъ). Выдѣлъ краєвый предложивъ Соймови внесенє на змѣну закона краєвого о правныхъ вôдносинахъ учителѣвъ народныхъ въ тôмъ напрямѣ, щобы мінімумъ платнѣ выносило не 200 зр. якъ доси але 250 зр.

Въ 1890 р. завôзвавъ бувъ Соймъ краєву Раду шкôльну, щобы она вставила до буджету шкôльного на 1892 р. вôдповѣдну суму на додатки до платнѣ для учителѣвъ, що побирають 200 зр., але Рада шкôльна краєва пôшла дальше и постановила пôдвысшити ихъ платню до 250 зр. Крôмъ того предложила Рада шкôльна краєва усунути обмеженє додатку пятилѣтного до 30 лѣтъ службы на сталôй посадѣ. Коли отже учитель буде ненаганно сповняти свою службу, то буде мôгъ и по 30 лѣтахъ побирати додатокъ пятилѣтный.

Зъ повысшими внесенями згодивъ ся Выдѣлъ краєвый и предложивъ Соймови внесенє змѣнити законъ въ тôмъ напрямѣ. Дальше предкладає Выдѣлъ краєвый змѣну арт. 8 зак. зъ 1889 р. Пôсля того артикулу має Рада шкôльна краєва постановляти, котрый „зъ новоименованыхъ учителѣвъ" має сповняти обовязки управителя 2-або кôлька-клясовои школы.

Важне се право признавъ законъ краєвôй Радѣ шкôльнôй не безъ причины, бо лишь власти шкôльні можуть осудити, хто найлѣпше може бути управителемъ; але черезъ вставленє слова „новоименованый", вызначенє управителя стало ся проблематичнымъ, коли опорожнить ся посада управителя, бо тогды лишь новоименованый учитель може бути управителемъ. Выдѣлъ краєвый вносить отже змѣну закона въ тôмъ напрямѣ, щобы вôдтеперь, коли буде розходитись о обсадженє посады управителя кôлько-клясовои школы, окружна Рада шкôльна умѣщала на лістѣ компетентôвъ лишь тыхъ кандидатôвъ, котрыхъ буде уважати за специяльно здôбныхъ на управителѣвъ.

Переглядъ политичный.

Выборы до буковиньского сойму розписані на день 11 цвѣтня а въ наслѣдокъ того буде соймъ мôгъ зôбрати ся на коротку сесію ще передъ скликанемъ Рады державнои.

Проводъ староческого клюбу соймового обôйме зъ причины недуги дра Ріґера пос. Цайтгамеръ.

Pol. Corr. довѣдуєсь зъ достовѣрного жерела, що вѣсть о перемѣщеню кôлькохъ полкôвъ каралеріѣ, подана въ войсковôй ґазетѣ Reichswehr, єсть безосновна и опираєсь лишь на чистôй комбінаціи. Мусимо тутъ зазначити, що говорено о збôльшеню кавалеріѣ въ Галичинѣ, а то показуєсь теперь неправдою.

Именоване Віттого россійскимъ міністромъ комунікацій уважають въ Петербурзѣ за свѣтлу побѣду Вышнеградского, міністра фінансôвъ. Вітте єсть своякомъ Вышнеградского и бувъ доси его правою рукою.

Приарештоване найзнаменитшого россійского писателя и філянтропа, ґр. Льва Толстого, въ его селѣ Яснôй Полянѣ, потверджує ся. За причину того приарештованя подають круги правительственні то, що вôнъ написавъ до одної заграничнои ґазеты письмо о голодѣ въ Россіи. На дѣлѣ же здаєсь бути причиною того арештованя то, що правительство боить ся его вплыву въ народѣ.

Зъ Варшавы доносять, що въ Домбровѣ и Заґужу арештовано инжиніра Лелевеля и кôлькохъ другихъ инжинірôвъ та богато гôрникôвъ, у котрыхъ знайдено богато брошуръ анархістичныхъ.

Справа дімісіѣ Деліяниса все ще не выяснилась и о причинѣ еѣ ходять всѣлякй вѣсти. Мѣжъ иншимъ кажуть, що король пôддавъ ся пресіи Анґліѣ, котрôй Деліянисъ бувъ не на руку черезъ то, що занадто хиливъ ся на сторону Россіѣ и Франціѣ. Кажуть знову, що король не сподобавъ собѣ Деліяниса для того, що вôнъ яко міністеръ вôйны не обходивъ ся зъ наслѣдникомъ престола такъ, якъ зъ будучимъ королемъ, лишь якъ зъ першимъ лѣпшимъ офіциромъ

до вѣдомости, що королевску скарбницю злодѣѣ обôкрали, що вправдѣ прихоплено двохъ злодѣѣвъ, але що майже всѣ діяманты пропали. Вôдтакъ явивъ ся на засѣданю и самъ міністеръ, Роляндъ, котрый коротко повѣдомивъ зборы о тôй крадежи и додавъ, що изъ зôзнаня прихопленыхъ злодѣѣвъ выходить, що въ тôй крадежи брали участь люде образованй и зъ высшихъ клясъ.

Дня 19 вересня принесла ґазета Moniteur universel пôдъ датою 16 вересня таку вѣсть про сю крадѣжь: „Сеи ночи ставъ ся великій нападъ на народне майно. Узброєнй розбишаки въ числѣ 40 особъ зрабували корону скарбницю. При помочи шнурôвъ, котрй причѣплено до лѣхтарень вôдъ сторони площади Людвика XVI (теперь площадь Згоды) дôстались они до вôконъ, розбили ихъ а вôдтакъ влѣзли до середины. Єсть надѣя, що изъ зôзнанѣ прихопленыхъ злодѣѣвъ буде можна дôзнати ся важныхъ поясненѣ. Коли злодѣѣвъ спостережено, то они скочили зъ ґалеріѣ на улицю и двохъ заразъ злоклено. Въ кишеняхъ у нихъ найдено богато діямантôвъ а мѣжъ иншимъ и дорогоцѣнну дзвкачку наслѣдника престола. Тй, що могли не допустити до тои крадежѣ, розхопили майже всѣ діяманты и другй дорогоцѣнности. Не одно погубило ся по дорозѣ, бо якійсь слуга знайшовъ на улици св. Фльорентина о 8 год. рано прекрасный смараґдъ и принѣсъ его до скарбницѣ. Міністеръ, бурмістръ и командантъ національнои ґвардіѣ приказали ще о 2 год. рано позамикати всѣ выходы зъ мѣста. Два арештованй подали фальшивй адресы своихъ спôльникôвъ. Арештовано такожъ кôлькохъ людей, пôдозрѣныхъ о крадѣжь."

Чи удало ся властямъ выкрыти головныхъ злодѣѣвъ и чи они дѣйстно о то старали ся зъ цѣлою енерґією, не знати; на то нема доказôвъ, а противно суть слѣды, якъ колибъ умысно хтось старавъ ся, абы сеи справы голосно не пôдношено. Ажь дня 10 грудня 1792 р. подавъ членъ комітету безпечности, Вулянъ, таку вѣсть народнымъ зборамъ:

„Вашъ комітетъ безпечности старає ся неутомимо выкрыти виновникôвъ рабунку въ скарбници. Вчера удало ся ему вôдшукати найцѣннѣйшій изъ зрабованыхъ предметôвъ, а то діямантъ, добре звѣстный пôдъ назвою Пітъ або Реґентъ, котрый пôсля инвентаря зъ 1791 р., представляє вартôсть 12 міліонôвъ. Злодѣѣ, абы его укрыти, вы̂довбали въ бальку пôдъ дахомъ дѣру на пôвтора цаля велику. Злодѣя и того, що переховувавъ у себе діямантъ, арештовано. Діямантъ знаходить ся теперь въ рукахъ комітету безпечности, яко доказъ вины. Ставлю въ имени комітету безпечности внесенє, нехай зборы ухвалять, що той діямантъ має бути вôднесеный до національнои скарбницѣ и що комісарѣ скарбницѣ мають его ще нынѣ вôдобрати".

Въ якій способъ вôдшукано Реґента, розказує найлѣпше тогдѣшный аґентъ політичный такъ званои демократичнои рады громадскои мѣста Парижа, Сержанъ-Марсо. Вôнъ каже, що при кôнци серпня, зробивъ одному чоловѣкови, котрого за політичнй справы засуджено на смерть, ту ласку, що позволивъ ему оболити ся. Того засудженого чоловѣка, пустили тй, що убивали політичныхъ вязнѣвъ, зъ початкомъ вересня на волю. Зъ початкомъ грудня 1792 р. прийшла до Сержанъ-Марса якась мулятка и сказала ему, що знає чоловѣка, котрый мôгъ бы подати важнй вѣсти о рабунку въ скарбници и вôнъ хоче ему о тôмъ сказати. Той чоловѣкъ отже прийшовъ до него и вôнъ пôзнавъ, що то бувъ той самъ, котрого вôнъ приказавъ въ вязници оболити; вôнъ сказавъ ему, де той великій діямантъ находить ся и дѣйстно тамъ его знайшли, де той чоловѣкъ казавъ.

Характеристичне для цѣлои сеѣ справы якъ и для тогдѣшныхъ вôдносинъ въ Парижи, єсть свѣдоцтво сучасного историка Жіртаннє, котрый въ 9 томѣ своихъ „историчныхъ вѣстей о французскôй революціи", такъ каже: „Найбôльшого и найзухвальшого злодѣйства допущено ся дня 16 вересня. Шайка розбôйникôвъ „правдоподобно въ порозумѣню зъ парискою радою громадскою", добула ся до мѣсця, де переховували ся дорогоцѣнности короны и забрала все. Шкоду обчислено на 25 міліонôвъ".

Пôзнѣйше вôдшукались ще и другй діяманты та цѣнні каменѣ. Рада громадска дôстала якесь безименне письмо, въ котрôмъ сказано було, що скарбъ той закопано въ ровѣ въ алеѣ на поляхъ Елисейскихъ и означено

Новинки.

Львôвъ дня 22 (5 марта) лютого.

— **Громадѣ Спасъ** удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь на докôнчене будовы школы 100 зр. запомоги.

— **Вôдзначене.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ директорови ґімназії державнои въ Станіславовѣ, п. Иванови Керемартѣ, кавалерскій хрестъ ордера Францъ Іосифа.

— **Новый урядъ почтовый.** Ц. к. Міністерство торговлѣ зносить зъ днемъ 5 марта с. р. почтовый урядъ въ Калинôвщинѣ, а натомѣсть буде заведеный урядъ почтовый въ Бѣлобожници (повѣтъ чортковскій), котрый буде полученый въ почтовою сѣтею, зелѣзничими поѣздами, що переходять черезъ Калинôвщину и разъ на день курсуючами межи Бѣлобожницею а Теребовлею на Будзановъ и Янôвъ коло Теребовлѣ, пôсланцями кôнными. До того уряду будуть прилучены: Бѣлобожниця, Бѣлый потокъ, Хомякôвка, Косôвъ, Калинôвщина, Рибодубы, Семакôвцѣ и обшаръ дворскій Бычкôвцѣ. Урядъ той буде залагоджувати посылку листову и возову, а также буде тамъ почтова каса ощадности.

— **Конкурсы.** Краєва Дирекція скарбу розписує конкурсъ на посаду урядника помôчничого для справъ доменовыхъ при урядѣ податковôмъ въ Печинѣжинѣ. Подания вносити треба до 4 тыжднѣвъ вôдъ дня оголошеня конкурсу, т. є. вôдъ 2 марта с. р. — Выдѣлъ Рады повѣтовои въ Коломыи розписує конкурсъ на посаду инжиніра повѣтового зъ рôчною платнею 800 зр. и додаткомъ на объѣздки. Подания треба вносити до 30 марта. — Повѣтовый Выдѣлъ въ Рогатинѣ розписує конкурсъ на посаду инжиніра и заразомъ люстратора громадъ зъ платнею 800 зр. и 200 зр. рôчно на объѣздки. Подания вносити треба до 31 марта. — Ц. к. Рада окружна школьна въ Скалатѣ розписує конкурсъ на посады учительскі зъ речинцемъ 6-тыждневымъ вôдъ дня 5 марта: на двѣ посады молодшихъ учителѣвъ або учительокъ: при школѣ 4-клясовой въ Пôдволочискахъ: по однôй посадѣ при 2-клясовыхъ школахъ въ Грималовѣ и Товстôмъ; при школахъ 1-клясовыхъ етатовыхъ: 1) Въ Вôкнѣ; 2) въ Заднишôвцѣ; 3) въ Черниш̂овцѣ; 4) Калагарôвцѣ; 5) Пôзнанцѣ гнилôй; При школахъ філіяльныхъ: 6) въ Рожискахъ; 7) въ Сороцѣ. При всѣхъ школахъ, окрôмъ пôдъ 3) и 5), громады дають натураліи, котрі почислені до платнѣ.

— **Учителѣ народні** повѣта гусятиньского внесли на руки посла Корнила Городиского три петиції до Сойму, а то: о дорожняный додатокъ, о пôдвысшене платъ и вниженє лѣтъ службы на 35 лѣтъ. Такъ само учителѣ краковскихъ школъ народныхъ ухвалили на однôмъ зъ недавныхъ своихъ зборôвъ внести петицію до Сойму о полѣпшене своєѣ долѣ матеріяльнои, на руки проф. дра Цолля.

— **Ліцитаціѣ.** Въ окружнôмъ судѣ въ Бережанахъ вôдбуде ся дня 12 мая. с. р. публична ліцитація маєтностей Заставцѣ, въ повѣтѣ пôдгаєцкôмъ. Выклична цѣна 156.200 зр. — Дня 4 цвѣтня вôдбуде ся въ окружнôмъ судѣ въ Золочевѣ публична ліцитація фôльварку „Бережна Пасѣка". Выклычна цѣна 4.711 зр. 21 кр.

— **Спôзнені поѣзды.** Въ наслѣдокъ метелиць снѣговыхъ краковскій поѣздъ ч. 5, що приѣздить до Львова о год. $8^1/_2$ рано, спôзнивъ ся вчера о цѣлу годину, а гусятиньскій ч. 914 спôзнивъ ся о 40 мінутъ.

— **Метелицѣ снѣгові.** Зъ Тріесту доносять, що тамъ весь день въ середу були такі метелицѣ снѣгові, якихъ вôдъ давныхъ лѣтъ нѣхто не памятає. При студенôмъ вихрѣ густый снѣгъ падавъ безъ настанку. Въ деякихъ улицяхъ мѣста лежавъ снѣгъ на пôвъ метра высоко, а на передмѣстяхъ та въ околици поробились великаньскі заспы. Всѣ поѣзды зелѣзничі спôзнили ся.

— **Убійство.** Въ Ракôвци, коло Щирця, найдено дня 28 лютого на дорозѣ за селомъ тѣло жѣнки господари Ивана Лещишина. Коло трупа лежала сокира, прикрыта хусткою и запаскою нещастнои; на обусѣ и на вôстрю була кровь. Чоботы лежали розкинені на 10 крокôвъ вôдъ убитои а на єѣ лици були знаки вôдъ ударôвъ; груди, ноги и шия були подрапані. Пôдозрѣнє упало таки на самого Ивана Лещишина, котрый живъ зъ жѣнкою въ незгодѣ а навѣть вôдгрожувавъ ся публично, що єѣ убє. Лещишина арештовано и вôдставлено жандармами до суду.

— **Утеча задля спроневѣреня.** Возьный при касѣ хорыхъ въ Коломыи, Василь Грицакъ, спроневѣривши кôлькасотъ зр., котрі зôбравъ бувъ для касы хорыхъ, утѣкъ безъ вѣсти. Полишивъ вôнъ жѣнку зъ дитиною безъ найменшого удержаня. Здає ся, що Грицакъ утѣкъ до Россіѣ, бо тамъ выховавъ ся, говорить и пише по россійски дуже добре.

— **Сумный конець непрошеныхъ гостей весѣльныхъ.** У мѣщанина Петра Танасюка въ Мѣльници, надъ самою границею россійскою, зъявили ся дня 28 лютого на весѣлю два непрошені вояки россійскои сторожи пограничнои, та почали пôдчасъ забавы недвозначно залицяти ся до мѣщанокъ мельницкихъ, котрыхъ мужѣ, хотячи позбути ся чи пôмстити ся на воякахъ, дали знати до жандармеріѣ. Прибувшій командантъ постерунку заявивъ воякамъ, що арештує ихъ за переступленє границѣ, а они кинулись тогды на жандарма, котрый бороячи себе, пробивъ одного зъ нихъ баґнетомъ. Другій пустивъ ся утѣкати по леду черезъ Днѣстеръ, та заломивъ ся и знайшовъ смерть на днѣ рѣки.

— **Катомъ вѣденьскимъ** заименовано дотеперѣшнього ката въ Сераєвѣ, Алоисія Сайфріда, брата давного вѣденьского ката. Новоименованый катъ розпôчне своє урядованє мабуть вôдъ Шнайдера, голосного убійника дѣвчатъ у Вѣдни.

— **Вѣнчанє у вязници.** Минувшого тыждня повѣнчавъ ся въ берлиньскôй вязници слѣдчôй збанкрутованый банкиръ тамошный, Леві, зъ давнѣйшою своєю любовницею Оленою Ґольдштайнъ. Вѣнчанє обмежило ся лишь на пôдписаню вѣнчального контракту передъ державнымъ урядникомъ и въ присутности кôлькохъ свѣдкôвъ, почôмъ пана „молодого" взяли знову пôдъ ключь, а „молода" пошла собѣ въ мирѣ домôвъ. Всѣ дивували ся, вôдки єму прийшла у вязници охота женити ся, а загадка розвязала ся скоро. Панна Ґольдштайнъ знала о рôзныхъ єго справкахъ и могла бути для него дуже небезпечнымъ свѣдкомъ. Теперь яко жѣнка може вôдказати ся вôдъ свѣдченя.

— **Пневматична посылка людей.** По великихъ мѣстахъ позаводжено попôдъ землю такъ звану пневматичну або воздухову почту, котрою дуже скоренько, бо въ кôлькохъ секундахъ, можна пôслати листы зъ одного кôнця мѣста на другій. Листы котять ся въ маленькихъ скринкахъ на колѣсцяхъ рурами попôдъ землю, зъ котрыхъ насамперед вытягне ся воздухъ, а коли єго вôдтакъ впустить ся назадъ до руры, то вôнъ зъ такою силою попхне скринки, що они летять такъ скоро, якъ кулька зъ пукавки. Въ Гамбурзѣ отже завязало ся товариство, котре хоче зробити таку почту пневматичну, котрою могли бы ѣздити и люде. Пытанє лишь чи то удасть ся. Люде мусѣли бы влазити до великои на два метры довгои, а метеръ широкои и высокои скринѣ, котру зъ пасажирами вкладалось бы до руры и посилало ся дальше. Въ однôй такôй скрини могло бы однакожь змѣстити ся що найбôльше трохъ людей и то мусѣли бы хиба лежати побôчь себе, або стояти на колѣнахъ. Довгота тои лініѣ почтовои выносила бы 24 кільометрôвъ (3 милѣ) а можна бы єѣ переѣхати въ 11 мінутахъ. Цѣна ѣзды выносила бы що найбôльше 25 до 40 фениковъ (15 до 24 кр.) Все бы то красно було, лишь не знати, якій спосôбъ придумано на то, щобы люде въ рурѣ безъ воздуха могли жити, а вôдтакъ якъ могли бы вытримати наглый напоръ воздуха? На всякій спосôбъ ѣзда та не конче була бы приємна.

— **Господаря Вайґельта,** що то убивъ свого тестя Вальнера въ Колянковѣ пôдъ Иновроцлавомъ, найшли сими днями въ лѣсѣ безъ житя. Вôнъ утѣкъ бувъ до своихъ кревныхъ въ тôй околици, де якійсь часъ перебувавъ, але коли жандармы обступили той дôмъ и хотѣли єго зловити, вôнъ якось выхопивъ ся и утѣкъ. За нимъ стрѣлили двичѣ, але хибили. Вайґельтъ стрѣливъ и собѣ двичѣ до жандармôвъ, та також хибивъ, и утѣкъ до лѣса; тамъ видко, розгадавъ вôнъ собѣ и револьверомъ самъ собѣ житє вôдобравъ.

— **Анархістичні свѣчки.** Въ біскайскôй верховинѣ въ Испаніи, на захôдъ вôдъ мѣста Санъ Себастіянъ єсть высока гора Аіцґоррі а на тôй горѣ єсть славна на всю околицю церковь зъ чудотворнымъ образомъ Пречистои Дѣвы Маріѣ, званои de Aranzazu. Церковь та належить до поблизького монастиря и въ нѣй вôдправляєсь що року въ день 2 лютого дуже торжественне богослуженє сполучене зъ вôдпустомъ. Сего року дарувала якась панѣ, звѣстна изъ своєѣ побожности, до чудотворного образа велику свѣчу воскову, котра важила ажь 30 кільоґрамôвъ, зъ просьбою, щобы ту свѣчу засвѣтити въ день 2 лютого пôдчасъ великои службы Божои. На пôвъ годины передъ службою Божою хотѣвъ паламарь того дня запалити свѣчу, але не мôгъ якось вôдразу и взявъ ся насамперед запалювати другі свѣчки та паукъ. Коли вже въ церквѣ було повно людей, хотѣвъ паламарь другій разъ запалити свѣчу, але она знову не хотѣла горѣти. Паламарь сказавъ о тôмъ священикови въ закристіи, а той велѣвъ єму ще разъ запалювати. Коли свѣча и теперь не хотѣла горѣти, знеохочений паламарь здоймивъ єѣ зъ престола, принѣсъ до закристіѣ и тамъ стали єѣ всѣ оглядати. Якежь було ихъ здивованє, коли показало ся, що въ серединѣ тои свѣчки було повно пороху и два дінамітові патроны. Колибъ такъ свѣчка була займила ся, то розсадила бы була цѣлу церковь и убила кôлька сотъ людей, що якъ разъ пôдъ ту пору зôйшли ся були на богослуженє. Слѣдство выкаже, чи та панѣ сама умысно постаралась о таку свѣчу, чи єѣ пôдсунули ѣй испаньскі анархісты.

— **Великій огонь** знищивъ дня 1 марта въ Новôмъ Йорку рядъ купецкихъ маґазинôвъ. Одна вежа церковна падаючи, збурила своимъ тягаромъ зелѣзничій будынокъ. Шкоду обчисляють на міліонъ долярôвъ.

✝ Посмертні вѣсти.

О. Омелянъ Головацкій, парохъ въ Суходолѣ, деканата гусятиньского, упокоивъ ся дня 28 лютого, въ 61 роцѣ житя а 36-ôмъ священьства. Вѣчна єму память!

Господарство, промыслъ и торговля.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ

5 марта	Львôвъ	Терноппôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10·65 11 25	10 50 11·05	10·30 11·—	10·75 11·50
Жито	9 35—9 70	9 15 9 50	9·— 9 60	9 35 9 85
Ячмѣнь	6 40 —7 75	6 ——7 25	6·——7 05	6 50—8·—
Овесъ	7·30—7 75	6 50—7 15	6 25—7·—	7·25—7 85
Горохъ	6 50 12 —	6·——7·—	6·— 11 —	6 70 12·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	11.—12 50	11·—12 50	10·90 12 40	11 50 12·75
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	52 —75 —	50·—74 —	46·—72·—	—·——·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кільо безъ мѣшка. Оковита готова за 10.000 літр на мѣсци въ Львовѣ вôдъ —·— до —·— зр Хмѣль вôдъ —·—до —·— за 56 кільо

ТЕЛЕГРАМЫ.

Инсбрукъ 5 марта. Въ соймѣ зажадали обѣ партіи дальшои нарады надъ справою управильненя школьныхъ вôдносинъ и въ той цѣли выбрано комітетъ зложеный зъ 10 членôвъ.

Берлинъ 5 марта. При нарадѣ въ парламентѣ надъ позиціею „тайні выдатки", въ сумѣ 500.000, заявивъ Капріві, що почавши вôдъ 1. цвѣтня с. р. держава не дôстане вже нѣчого зъ вельфского фонду. Законне управильненє вельфского фонду має вже незадовго наступити. Наведену повысше суму ухвалено.

Бѣлградъ 5 марта. Нову загальну тарифу мытову о значно пôдвысшеныхъ позиціяхъ передала скупштина комісіи.

дуже докладно згадане мѣсце. Тамъ знайдено дѣйстно богато пропавшихъ діямантôвъ и другихъ дорогоцѣнностей, а мѣжь иншими и прекрасну чарку оніксову, знану пôдъ назвою „чаша игумена Сіжера". А всежь таки й богато діямантôвъ пропало на завсѣгды, а мѣжь ними и діямантъ Сансі, прекрасный синый діямантъ ваги 67 и пôвъ карата, цѣнный опаль, власнôсть цѣсаревои Іосефины, знаный пôдъ назвою „пожаръ Трої" и брилянтъ ваги 34 каратôвъ, котрый вôдтакъ дôставъ Наполеонъ I. коли женивъ ся и котрый загубивъ пôдчасъ битвы пôдъ Ватерльо. (Той брилянтъ знаходить ся теперь мабуть въ скарбници прускихъ королѣвъ).

Зъ историчныхъ розслѣдôвъ сеи великои крадежи діямантôвъ, показує ся, (хочь ясныхъ доказôвъ на то нема), що єѣ допустили ся люде, котрі для політичныхъ цѣлей потребували грошей и тымъ способомъ хотѣли собѣ порадити; єсть то вправдѣ здогадъ, але здогадъ опертый на великôй имовѣрности.

(Конець буде.)

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.